

Středa 18.4. 2018 patřila závěrečnému koncertu komorního cyklu Evy Garajové, Pražské Múzy. Jak už je zvykem, každý z těchto již tradičních večerů je zasvěcen jedné z antických múz, tento večer to byla múza Meleté. Jakoby to osud chtěl sám donutily okolnosti a to přesně hospitalizace Doc. Miroslava Grégra samotnou organizátorku Evu Garajovou a jejího moderátorského kolegu herce Josefa Herverta k vynalézavosti, což k samotné Meléte patří. Oceňuji jak s důvtipem, lehkostí a vtípem improvizovali a doslova zatáhli své věrné publikum do samotného centra dění.

Eva Garajová si za své roky působnosti vytvořila skutečně věrné a oddané publikum jenž svým rozhledem a posluchačskými zkušenostmi ocenilo poměrně dosti těžký program v podobě moderních skladeb, například Luxemburské skladatelky bulharského původu Albeny Pietrovich Vrachanske.

Její klavírní skladby zazněly v podání Vani Peschevy s netradičním doprovodem zvonkohry a misky, která se ovšem s grácií vypořádala i s klasiky jako je například Maurice Ravel.

V moderním stylu večer nadále pokračoval. Velmi posluchačsky vděčnou a líbivou skladbou Sylvie Bodorové, Dža more. Kristina Fialova tuto skladbu uchopila skutečně jako svou vlastní z výkonu byla nadšena i autorka skladby, která patřila mezi ctěné publikum.

Přestávku, ovšem jako vždy, hodnotím jako velmi poutavý, vtipný a svěží střed celého večera, jak jsem již zmiňoval v úvodu.

Konec závěrečného koncertu sezóny patřil skladbě Michala Müllera. Dílo tohoto skladatele je poměrně nevyzpytatelné, ovšem cyklus Jin Jang psaný původně pro trio PragArt zaznělo však v premiéře Evy Garajové, Vani Peshevy a Kristíny Fialové vyznělo více jak sugestivně. Pěvkyně uplatnila širokou škálu svých výrazových možností a životních zkušeností. Její dokonalý hlasový projev podpořený dramatismem a éterismem piana malo kdy slyšíme na českých koncertních podiích. Výkon Kristíny Fialové ji plně podpořil a dodal stabilitu. Všechny dámy plně vystihly atmosféru a náboj skladby, jakoby milostná hudební poezie byla psána přímo pro ně.

Toto dílo Michala Müllera je dramatické, svižné, mladistvé, dle toho rovněž bylo oceněno bouřlivým potleskem, k čemuž přispěl i hlas a oduševnělý srdečný výkon pěvkyně, která tento večer organizovala, moderovala i účinkovala, což je více jak obdivuhodné.

Lukáš Filip